

ת"פ 37907/09/10 - מדינת ישראל נגד ע צ

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 37907-09-10 מדינת ישראל נ' צ(אחר/נוסף)
ואח'

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
1. ע צ

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם עו"ד משה קשלס

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים, פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה, היזק במזיד לרכוש וגניבה.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 20/9/2010 סמוך לשעה 9:45, הגיעו הנאשם וכן נאשם 2 בתיק זה שעניינו הופרד, בצוותא חדא לבית מגורים בן יבנה, כשבכוונתם לבצע גניבה במקום.

השניים התפרצו למחסן הבית בכך שפתחו את דלתו, אשר הייתה סגורה, נכנסו פנימה וגנבו ממנו גרזן.

בהמשך לאמור לעיל, ניגשו הנאשמים לבית המגורים שברו את אחד השלבים של התריס בפינת האוכל, פתחו את החלון ונכנסו פנימה.

השניים נכנסו לחדר השינה של בני הזוג, פתחו אחת המגירות וגנבו מתוכה שרשרת עשויה זהב משובצת אבנים בצבע לבן.

אחת מדיירי הבית, אשר שהתה אותה עת בחדרה, הקיצה משנתה, שמעה את הנאשמים והזעיקה ניידת משטרה למקום.

בעניינו של הנאשם הוגשו תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 43 נשוי ואב לארבעה ילדים (4-11). מתגורר עם משפחתו בדירת "עמיגור" באשדוד, עובד כפועל שיפוצים אצל קבלן בניין.

שירות המבחן התרשם מנאשם בעל כוחות מצומצמים להתמודדות בונה בחייו, בעל דימוי עצמי נמוך וחסכים רגשיים. רוב שנות בגרותו אופיינו בשימוש בסמים, מעורבות עבריינית וריצוי מאסרים בגין עבירות רכוש וסמים. בשנים האחרונות סובל מהתקפי חרדה חוזרים ונשנים. ומצוי במעקב פסיכיאטרי. מצבו הנפשי מתאפיין במצבי רוח דיכאוניים וחרדות תוך קושי להתמודד עם מצבי לחץ ומשבר בחייו. משנת 2011, משולב בטיפול במסגרת התחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד, מוסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים, ולוקח חלק בטיפול שיחתי פרטני. ביטא מצוקה רגשית ועייפות סביב מצבם הבריאותי הקשה של ילדיו, ומצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.

במהלך הליכי המעצר בתיק זה, שולב הנאשם בטיפול פרטני במסגרת התחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד ומאז מצוי בטיפול ומעקב רצוף של גורמי הטיפול בתחנה. ממידע שנמסר לאחרונה ע"י גורמי הטיפול במקום עולה כי, הנאשם מגיע לשיחות פרטניות ולבדיקות שתן משנת 2011, נשלח לאבחון פסיכיאטרי בשל קשייו הנפשיים והרגשיים, אובחן כסובל מהפרעות חרדה והומלץ על טיפול תרופתי בהתאם. נשקלה בזמנו האפשרות לשלבו בטיפול במרכז היום הכולל טיפול בקבוצות, אולם בשל מצבו הנפשי החרדתי, הוחלט שלא להכניסו לטיפול במרכז, ולהתמקד בטיפול פרטני. לאחרונה החל בשיקום תעסוקתי והופנה באמצעות התחנה לקורס טכנאי קירור ומיזוג. בנוסף, בנותיו משולבות זו השנה השלישית בטיפול קבוצתי בילדי מכורים במסגרת התחנה. עוד נמסר כי מוסר בדיקות שתן רציפות ונקיות משרידי סמים.

לפני שנה חווה רגרסיה במצבו, תוך קושי בהתמודדות עם העומסים בחייו, וקושי להיעזר בגורמי הטיפול, הדבר התבטא במעורבות בפלילים בתחום הרכוש. מאז מעורבותו הפלילית האמורה, ממשיך להתמיד בטיפול ומגלה מוטיבציה להתקדמות בתחום התעסוקתי באמצעות השתלבות בקורס מקצועי, ממשיך במסירת בדיקות שתן נקיות משרידי סמים ומגיע לפגישות טיפוליות כאמור.

במהלך הפגישות בטא הנאשם את הקשיים עמו מתמודד בתחום הנפשי, המשפחתי והכלכלי. ציין כי משפחתו מצויה במצב כלכלי קשה והישרדותי, ובנוסף הציג מסמכים רפואיים המעידים על מצבם הבריאותי הקשה של ילדיו- בתו הקטנה סובלת מאי ספיקת כליות, לפני מספר חודשים עברה כריתת כליה. בת נוספת סובלת ממחלת אפילפסיה, הדבר מצריך טיפולים, אשפוזים ומעקבים דחופים בבית החולים. בן נוסף סובל מעיוורון בעין אחת, מצוי במעקב רפואי. מצבם של ילדיו מחרף את חרדותיו ודורש כוחות ומשאבים אותם מתקשה לעיתים לגייס.

ביחס לביצוע העבירות הנדונות, הנאשם לקח אחריות על חלקו בביצוע העבירות, לדבריו בנסיבות ביצוע מדובר בתקופה בה היה מכור פעיל לסמים נרקוטיים, וכי ביצוע העבירות קשור לשימוש בסמים, השפעתם ולצורך לממנם. הדגיש השינוי החיובי המתמשך בו מצוי, תוך הפסקת השימוש בסמים, התמדתו בטיפול, והיותו משולב במסגרת תעסוקתית ולימודית.

לאור המתואר לעיל, ולאור שיתוף הפעולה בטיפול בתחנה לטיפול בנפגעי סמים הכולל שיחות פרטניות ומסירת בדיקות שתן נקיות משרידי סמים, המליץ שירות המבחן לקחת בשיקולי הענישה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ומאמציו לשתף פעולה בטיפול גמילה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה וכן צו מבחן סמים למשך שנה.

שירות המבחן ציין כי שקל המלצה לענישה מוחשית בדמות של"צ, אולם בשל מצבו הנפשי, הכלכלי והמשפחתי המתואר, היותו מפרנס עיקרי במשפחתו, ההערכה היא כי יתקשה לעמוד בענישה מסוג זה.

ב"כ המאשימה ציינה בפתח דבריה כי מדובר בנאשם אשר צבר לחובתו 12 הרשעות קודמות בעבירות שונות רבות, בגין רבות מהן אף ריצה עונשי מאס בפועל לתקופות ממושכות.

ב"כ המאשימה ציינה כי הפגיעה בערך המוגן שבעבירות אותן ביצע הנאשם הינה משמעותית. מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם אשר במסגרתו חבר הנאשם לאחר והשניים ביצעו את עבירות ההתפרצות בצוותא חדא. נסיבה לחומרא נוספת המתקיימת בענייננו הינה החשש למפגש בין המתפרצים לדיירי הבית. במקרה דנא, כנקוב בעובדת כתב האישום, אחת מדיירי הבית' שישנה אותה העת בבית והקיצה משנתה בשל הרעש שעוררו הנאשם והאחר.

ב"כ המאשימה טענה, כי במסגרת השיקולים בקביעת העונש ההולם על בית המשפט ליתן דעתו לכך, כי תופעת ההתפרצויות והגנבות מדירות מגורים, גורמות מעבר לנזק הכלכלי, לפגיעה בפרטיותם של הדיירים ולאובדן ביטחונם האישי בביתם פנימה.

יודגש כי חומרתן של עבירות הרכוש איננה נמדדת רק על פי הנזקים הישירים הנגרמים לקורבנות העבירה. לעבירות אלה השלכה בתחומים כלכליים רבים והנזק הנגרם בעטיין לחברה עצום. עבירות הרכוש משבשות ופוגעות בשגרת חייהם של אנשים, גוזלות מהם את רכושם, פוגעות בפרנסתם, ואף גורמות לנזקים מצטברים לציבור, בשל ההפסדים הרבים הנגרמים כתוצאה מהם, ובשל העלויות הגבוהות של ביטוח ומיגון.

ב"כ המאשימה ציינה כי העבירות קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה, וממילא רב הפיתוי לעברן, ומכך נגזר גם הצורך בענישה מרתיעה שתהפוך אותן לבלתי כדאיות.

הצורך להרתיע מתפרצים וגנבים, שמלאכתם קלה ושסיכויי תפיסתם קלושים בדרך כלל, מתגבר לאור הנזק המצטבר, שהפריצות והגניבות גורמות לכלל הציבור, ובהתחשב במשאבים שמשקיעה המדינה כדי להתגבר על תופעה זו.

ב"כ המאשימה סבורה כי האזרח זכאי להגנה על רכושו ונפשו מכל פורץ, מסיג גבול ופורע חוק. הגיעה השעה להילחם בעבירות רכוש מלחמת חורמה על מנת לעקור נגע זה משורשיו ולהרתיע עבריינים בכוח, וזאת באמצעות ענישה מרתיעה, מכאיבה והולמת.

ב"כ המאשימה טענה תוך שסמכה ידה על הפסיקה , כי ממדיה של "תופעת" עבירות כנגד רכוש הזולת בכלל, ועבירת התפרצות לבית מגורים בפרט הגיעה כדי מגיפה של ממש אשר הדרך היחידה להדבירה הינה על ידי נקיטת ענישה מרתיעה, בדמות של השתת מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריאח. לכן בעבירות ממין אלו יש ליתן משקל בכורה לשיקולי הענישה בדמות של גמול והרתעה.

ב"כ המאשימה טענה כי פרט לנסיבות הנוגעות לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הרי שמהות העושה שהינו עבריין רכוש רצידייוויסט מחייב מתן בכורה לשיקולי ענישה בדמות של גמול, הרתעה ומניעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם ושיקול השיקום.

ב"כ המאשימה טענה תוך שסמכה ידה על הפסיקה כי מתחם העונש ההולם בעבירות ממין אלו נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודי מאסר.

באשר לטענה כי יש להשית רכיבי ענישה זהים לאלו שהושתו על נאשם 2 , שדינו נגזר, הרי שדינה של טענה זו להידחות. אכן העובדות בהן הורשע הנאשם דנא זהות לאלו בהן הורשע הנאשם 2, אך קיים שוני רלבנטי בין השניים. הנאשם דנא הינו יליד 1970, אשר צבר לחובתו כמפורט לעיל, 12 הרשעות קודמות, הכוללות בין היתר, ביצוען של 13 עבירות התפרצות למקום מגורים, וזה ריצה 6 תקופות מאסר, חלקן לתקופות ממושכות מאחורי סורג ובריאח. הנאשם 2, יליד 1985. לחובתו 4 הרשעות קודמות. הנאשם 2 לא ריצה בעבר עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח ומרבית ההליכים הפליליים שננקטו נגדו התקיימו בבית המשפט לנוער. זאת ועוד בעניינו של הנאשם 2 נערך תסקיר אשר לשיטת בית המשפט מדגים כי הנאשם 2 מצוי היה בעיצומו של הליך שיקומי. אשר על כן, סבורה המאשימה כין אין לתן משקל משמעותי לגזר הדין בעניינו של נאשם 2 ולהקיש לעניינו של הנאשם שבפנינו.

באשר לחלוף הזמן, הרי שזה רובץ כולו לפתחו של הנאשם נוכח התנהלות ההגנה בהליך זה.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם ניסה דרכי טיפול שונות, כאשר בכל פעם הוא הצליח להיגמל לתקופה קצרה ולמעשה כל עוד חרב ההליכים המשפטיים מתנופפת מעל ראשו, ולאחר מכן הוא שב לשימוש בסמים וכפועל יוצא מבצע עבירות.

באשר למצבו המשפחתי הקשה כמו גם מצבם הרפואי של ילדיו סבורה המאשימה כי הנאשם לקח את האחריות למעשיו בעצם כך שביצע אותם הגם שידע שהוא לא מעמיד רק את עצמו בסכנה, אלא גם את משפחתו וילדיו. לטעמה של ב"כ המאשימה לא ניתן לנופף בבעיות האישיות הקשות של ילדיו על מנת למזער את עונשו. מדובר בנאשם שחוזר ומבצע עבירות ונזהר רק שחרב ההליך המשפטי נמצאת מעל ראשו, וחוזר לסורו בהזדמנות הראשונה. לאור האמור סבורה המאשימה שהסיכויים לשיקום נמוכים, ובוודאי שאינם יכולים להוות שיקול עיקרי.

לטעמה של ב"כ המאשימה האינטרס הציבורי צריך לגבור על כל אינטרס אישי של הנאשם, עברו המכביד היה אמור ללמדו שעליו להימנע מביצוע עבירות פליליות שכן בצדן עונש ברור ובכל זאת פשע הנאשם.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה תוך שסמכה ידה על הפסיקה להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה ממושכת שלא תפחת משנתיים ימים, מע"ת מרתיע וממושך אשר יחול על כל העבירות כנגד הרכוש, קנס משמעותי ופיצוי לקורבנות העבירה.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בכך שלא ניתן לעשות הבחנה בין הנאשם 2 שדינו נגזר והוטל עליו עונש של מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 250 שעות ורכיבים כספיים נוספים לבין הנאשם שבפנינו.

יודגש, כי שני הנאשמים הודו והורשעו באותן עבירות ממש, באותו פרק עובדתי. אם בוחנים את עניינם של שני הנאשמים, נמצא כי התסקיר בעניינו של הנאשם שבפנינו חיובי יותר נסיבותיו חייו קשות יותר והשיקום שעבר הוא ארוך יותר ולכן אין מקום להבחין בין השניים ויש להיעתר להמלצת תסקיר שירות מבחן להטלת צו מבחן ועונש מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם ציין כי למעלה מ-3 שנים, הנאשם עבר הליך טיפולי שכלל בדיקות שתן וטיפול פרטני. והוסיף כי בקרוב הוא עתיד להיות משולב בקבוצה תעסוקתית שהופנה אליה מטעם היחידה לנפגעי סמים לאחר ששילם באופן פרטי סכום כסף כדי לעבור הכשרה תעסוקתית.

ב"כ הנאשם סבור בניגוד למאשימה, כי הנאשם כיום נמצא על דרך המלך וגם אם בעבר נעשו מצדו ניסיונות שלא צלחו, כיום חלוף הזמן וההתמדה שלו מעידים אחרת.

ב"כ הנאשם ציין כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות, שלושת ילדיו סובלים מבעיות רפואיות לא קלות, והנאשם ואשתו עסוקים כל היום בבדיקות רפואיות ובדאגה לילדים כך שהעותרות לבקשת המאשימה למאסר בפועל, תפגע לא רק בנאשם עצמו אלא במשפחתו וילדיו.

ב"כ הנאשם הפנה לגזר דינו של הנאשם 2, ולדברי כב' השופטת צבר אשר העדיפה את ההליך השיקומי.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת תסקיר שירות מבחן, ולהעדיף את הפן השיקומי על פני הפן ההרתעתי על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקום בו החל ולחזור למוטב.

הנאשם בדבריו האחרונים טען כי דבריה של התובעת נכונים לשנים עברו, והוסיף כי מאז עבר תהליך שיקום די ארוך ולא קל.

עוד תאר את מצבם הקשה של ילדיו.

הנאשם סיפר כי כעת הוא נמצא בהליך שיקומי ונכון לעשות את הדרך הזאת, לצאת ממעגל הפשע ולהשתלב בחיים נורמטיביים.

מדובר אמנם באירוע אחד שעניינו עבירות רכוש, אלא שיש לבחון את נסיבותיו של אירוע זה.
מדובר בשני נאשמים אשר חברו יחדיו ושמו פעמיהם לפרוץ לדירה על מנת לגנוב ממנה רכוש.

לא אחת נבחנו הערכים המוגנים בעבירות אלה.

מלבד הפגיעה בקניינו של אדם, בזכותו על רכושו, בפרטיותו וההיבטים הכלכליים שיש לעבירות ממין זה, הרי לא אחת עולה החשש כי אירועים מעין אלה יתדרדרו לאירועים חמורים בהרבה, באם יתקיים מפגש בין הפורצים למתגוררים בבית, והנה בענייננו, היו אותה עת בבית אנשים ואחת משוכנות הבית אף התעוררה למשמע הרעשים והזעיקה את המשטרה.

מתחם הענישה לעבירות אלה נע בין תשעה לעשרים חודשי מאסר בפועל.

בענייננו ועל פי גיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1970 וצבר לחובתו 12 הרשעות קודמות בין השנים 1986 ל-2013. מרביתן הרשעות בעבירות כנגד הרכוש, כמו גם עבירות מרמה וזיוף, עבירות לפי פקודת הסמים ועוד ועוד. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 4/2/13 בעבירות של אימים, גניבה והפרת הוראה חוקית אשר בוצעו בשנת 2009.

הרשעתו הקודמת היא משנת 2001 באשר לעבירה של הסגת גבול פלילית שבוצעה ביוני 2010, דהיינו בסמוך לביצוע העבירות בתיק זה.

נראה, איפוא, כי הליכים קודמים ואף עונשי מאסר לריצוי בפועל מכבידים לא הרתיעו את הנאשם כלל ועיקר מלשוב לסורו.

עם זאת, יושם אל לב כי מאז ביצוע מעשים אלה, אין לנאשם הרשעות נוספות באשר למעשים שבוצעו לאחר מכן.

במהלך הקשר עם שירות המבחן וכאשר היה הנאשם תחת צו פיקוח הוא הופנה לטיפול פרטני באשר לבעיית השימוש בסמים והתמיד בטיפול זה, כעולה מתסקירי שירות המבחן.

יש ליתן לכך משקל.

הנאשם עושה לשינוי אורחות חייו ופניו לתפקוד בדרך נורמטיבית.

כן שקלתי את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שנסקרו על ידי בא כוחו ובתסקיר שירות המבחן, אם כי גם אני מצטרפת לצער שהביעה התביעה כי על ילדיו החולים והנזקקים לו לא חשב הנאשם טרם ביצוע המעשים, אלא רק לקראת ההליך המשפטי התלוי ועומד מעל ראשו.

לא נתתי כל משקל לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והגשת כתב האישום שכן זה רובץ לפתחו של הנאשם ובאי כוחם בשל דרך ההתנהלות בהליך זה.

הנאשם היה ראוי לאור הנסיבות האופפות את המעשים ולאור עברו הפלילי, והגם הנקודות לקולא שהובאו לעיל, לעונש משמעותי, מכביד ומרתיע.

אלא שאין להתעלם מהעונש שהוטל על הנאשם 2 שותפו למעשים.

גם אם עברו הפלילי של נאשם 2 קל מעברו הפלילי של הנאשם שבפני, הרי שגם לו היו הרשעות קודמות ולא היה מדובר בנאשם שזו היתה לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, והנה חרף כל אלה וחרף נסיבות העבירות כמתואר לעיל, מצאה כב' השופטת צבר להקל עימו במאוד, ביחס לרמת הענישה הנוהגת בעבירות מעין אלה, מתוך התחשבותה בהליך השיקומי שעבר.

בכך אין כל אבחנה בין הנאשם שבפני לנאשם 2, אף הנאשם עבר הליך שיקומי ונרתם למאמץ לשנות את דרכיו.

יחד עם זאת, עברו הפלילי של הנאשם שבפני כבד בהרבה ומכביד הרבה יותר מאשר של הנאשם 2. כפי שצויין לעיל לא היה בכל ההליכים הקודמים נגדו ובעונשי המאסר המכבידים שהוטלו עליו כדי ללמדו את לקחו או להרתיעו והוא שב לסורו.

על כן, ואף לאור נסיבות העבירות לא אוכל לקבל את המלצות שירות המבחן.

למעשה, וכפי שציינתי לעיל, על אף כל הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, היה מקום להטיל עליו עונש מוחשי, מכביד ומרתיע, אלא שכזה לא ייגזר עליו לאור הטעמים שבאחידות הענישה ולאור העונש אשר נגזר על שותפו למעשים, הנאשם 2, עונש אשר המאשימה לא ערערה על מידתו.

עם זאת, העונש שייגזר על הנאשם יהיה כבד מזה שנגזר על נאשם 2, לאור שציינתי לעיל באשר לעברו

המכביד .

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים -

ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות באופן שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 08.06.14.

שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 2500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/7/14 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 09.09.14 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שתערכנה בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ד, 11 יוני 2014, במעמד הצדדים.